

Mythologia, Venise, 1567 - VIII, 05 : De Glauco

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre VIII

[Mythologia, Francfort, 1581 - VIII, 05 : De Glauco](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre VIII

[Mythologie, Paris, 1627 - VIII, 06 : De Glauque](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre VIII

[Mythologie, Lyon, 1612 - VIII, 05 : De Glauque](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - VIII, 05 : De Glauco, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 17/09/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/921>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4

Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Glaucos](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

ritima agri Megarensium à Celso & Tauropoli Cleonis filiabus & Lelegia nepibus. Hac sunt ea, quæ de Ino & Palamone memoriz prodita fuerunt ab antiquis, è quibus veritas est exprimenda. Quod Ino fuerit Cadni, & Harmoniz filia & Athamantis vxor non differt ab historia, & quod à patre fuerit filius sexo illis, & quod Ino timore vel furore concita in mare se cum filio precipitauit. Quod vero ipsa & puer Melicerta fuerint in Deos conuersi, nihil hoc habet cum veritate commune, & quid per hanc significare voluerunt antiqui? Dicunt fuit superius tantam fuisse nonnullorum antiquorum principum ambitionem, ut aras, & sacerdotes, & ceremonias nonnullis suorum mihiotum tanquam Diis immortalibus instituerint. 10
 Sic Isthmia Sisyphus, quæ prius in honorem Neptuni celebrabantur, in honorem sui propinqui conuertit, quare dictus est Nepranus his aquarum imperium impertire, atque inde Dii marini crediti sunt. Nam apud Romanos etiam pro grecorum consuetudine funebres iudicinstituti sunt, qui & ipsi suos principes inter Deos fuisse relatios deum fabulabantur. Nam sicut omnium propè principum nostræ zodiacis paucis exceptis animum avaritia, vitiorum omnium sordidissimum, ita ambitio antiquorum mentes occupaverat. Leucoches, quæ Matuta dicta est a Latinis Aurora est; Palamon fuit Portunus vis est tempestatis, nam etiam agitare significat, unde Palamon vocatus est. Matuta filius dictus fuit, quia venti plerunque ab aurora spirent incipiunt; & quia tunc in mare incumbunt, dicuntur se in mare praesentes. Hi crediti sunt Dii nauigantium, quia venti nauigantibus vere praefiat, qui si benigni aspirarent, felix iter contingit nauibus, & idcirco sit Virg. lib. 2. Georgic.

Votaq; seruati solent in litora nautæ.

Glaucio Panopee, & Ino Melicerte.

Quare per hanc fabulam significarunt illos se ventorum levitati credere, qui per mare nauigarent, quare non est de diuina clementia conquerendum si quid aduersum acciderit, sed de nostra levitate & imprudentia. Ad placandas etiam perturbationes animorum hæc fabula accommodata est, & adhortandum ad beneficentiam & liberalitatem; quippe cum ita exigitata à Iunone Ino, quia Liberum patrem liberaliter educaret, in tantum felicitatis pollicetur euaserit. Nam esti dñi boni aliquandiu pro benefactis opportunitur, & patientur domesticas calamitates, tamen nemo vir bonus diu potest esse infelix, nam quæ tanta potest esse calamitas, quod tantum infortium, quod diuina clementia in maiorem felicitatem non posse: conuertere & confidendum igitur esse diuinæ bonitati sic antiqui tradidissent, cum nemo iustus à Deo contemptus reliquatur, comique tanta si diuina clementia, ut spernem etiam superret mortaliū in adiuuando, qui iniuste miseras patiuntur. 30
 Nunc de Glauco dicamus.

40

De Glauco.

Cap. V.

Glaucus, qui & ipse marinus Deus ex homine factus est, non minus absurdum segmentum, siveque inveniatur easam consecutus fuit. Huic Anthedonis hominis cuiusdam Beoti filium fuisse scripsum reloquit Strabon: heo noui: cum tamen illum Polybi Mercurii filii & ubi eis fuisse scribat Theophrastus ub. 5. eorum, quæ in siccō degant, & Promachis

Ppp das

das Heracleotas patria Anthedonium, cum Anthedon eximia ciuitas fuerit Bosoriz. ali dicunt Noeum fuisse Glauci patrem, quem dicentem de se ipso introduxit Thelytos Methymnus in Bacchicis carminibus, in hac sententiam;

Vrbs illi Anthedon spumoso proxima ponto,
Suboicit obiecta ferè, Euripiique fluente,
Est genus inde meum: Noeus pater ipse vocatur.

Hic dicitur Ariadnum ex insula Dia rapuisse, qui postea à Barcho fuit vito vinculo ligatus, sed deinde dimissus. Hic quoniam nator esset peritus,

10 Pontius fuit appellatus. Epicus vero Euanthes Neptuni & Nedis filium illū fuisse scripsit in quodam hymno. fabulantur hunc Symam Ileemis & Dotidis filiam rapere in Asiam deportasse, deinde amasse Hydnam Scylli Scio-nei vintatoris filiam. ali dicunt hunc pescatorem fuisse Anthedonium, ut est apud Ouid. lib. 10. Metam.

Ante tamen mortalix eram, sed scilicet altis
Deditus aequoribus, tantum exercabar in illis;
Nam modocubim ducentia retia pisces,
Nunc in mole sedens moderabat arundine linum.

20 Quidam inquit hunc artificem fuisse Argonautis, eamque gubernasse quo tempore Iason pugnauit cum Tyrrhenis, qui solus evasit non vulneratus ut scripsit Pösis libro tertio Amazonidis. Hunc alii habitaſſe in Delo scribunt, & cum Deabos Nereidibus vaticinari solitum, Apollinemque atem vaticinandi à Glauco doctum fuisse, ut ait Nicander lib. 1. Georgicorum fabulantur hunc aliquando magnam copiam piscium cepisse, qui pescatorem fuisse tradiderunt; quos cum in urbem portaret, onusque ob nimium pondus fessus in via deposuisset, quidam ex iis piscibus herba quadam gustata reuixit, eam rem admiratus Glaucus & ipse herbam illam gustauit, quare statim immortalis est factus. at Ouid. lib. 13. dum pisces numeraret in liture mari proximo, unde pisces ceperat, illud contigisse scribit, piscesque ipsis non gustata, sed tacta solum herba in mare refugisse memorat, his verbis;

ego primus in illo Cespite consedi dum lina madentis sicco.

Vtque recenserem captiuos ordine pisces

Insper expolui, quos aut in retia casus,

Aut sua credulitas in aduncos egerat hancos.

Res similia fieri, sed quid mihi fingere prodest?

Gramine contacto cœpit mea præda moueri;

Et motare fatus, terraque ut in æquore nitiri.

Dumque moror, mirorque simul fugit omnis in vndas

Turba suas, dominumque novum, litusque relinquent.

30 Id cum vidisset Glaucus, etiam ipse illa herba gustata Deus factus in mare infiliit ut tellatur paulopost idem poeta. ali tamen eo tempore, quo Iason cum Tyrrhenis pugnauit, Ionis consilio illum in profundum mare demersum inquinat, ac Deum marinum factum soli Iasoni apparuisse. ali malunt Glaucum in Orië monte altissimo Aecoliz leporum in secutum fuisse, quem caputum cum ad fontem detulisset quia propter laborem diuturnum detecterat, ille refectus proxima herba quadam gustata conualuit, qua herba gustata ipse etiam Deus marinus factus est. ali tñdo ritus illum se se in mare præcipi-

principia esse inquit, fabulantur hunc interpretem fuisse Nerei, ut sensit
Euripides in Orestes.

Διάπολες πόλεις οὐδεμίαν

σύρις αρρένων γένος, λαζαρές θύει,

αἵτινες λαζαρές.

Vates fæcum sulcentibus dixit mihi

Glaucus propheta Nerei, veras Deus.

Sic autem Apollon. lib. primo vatem Nerei illum appellavit his carminibus,

ταῦτα γέλαστο προφήταις θεοφόροι,

αἴρει θάλασσαν πολιόρκησι,

εἰς τὸ λαζαρέον τοπόν, οὐδὲ τελέσας

επί της Λαζαρέας Τελεπόλεως χρῆ

πολειάρχον, τοιούτου λαζαρέων.

Visos adeo illis cum alio ex æquore Glaucus,

Diuini vates Nerei, qui plurima nouit.

Hincutum caput, & pectus summa extulit vnde a

Tum forti dextra ex imo caput ille carinam

Labentis nauis, atque hæc prosperantibus infie

Strabo vero lib. 9. non in Deum marinum, sed in balzam conuersum fuisse

scribit. Hic etiū cum Ariadna congreßus fuisse scribitur à Theijo Mo-

thymnæo in Bacchis carminibus, & cum Europa Nerei, & cum Hydne Scyl-

li, cumq. Syra Iclemis, nullus tamē filius ex eo genitus commemoratur.

at Clearchus Solensis lib. 7. Vitarum alias fabulam longe ab his diversam

recensuit, quam etiam recitauit Isacius, inquit enim Glaucum Pasiphaes

filium fuisse, qui cum murem insequecerat in dolio mellis cecidit, atque

ibi suffocatus est. hunc vbi pater Minos quereret, neque vspiam inueniret,

acepit responsum hominem illum significatum, & filium in vicem relati-

turum, qui dixisset cui rei similia esset hos tricolor Minois, qui in agro

pasebatur. Hanc Polyidus illi fratre similem esse dixit, quem ferret ru-

bus, quare Minos illum infra apprehendit, & tibi filium indicare. at Polyid-

us ex arte diuinandi suffucatum esse inquit in dolio mellis. cum igitur moe-

tuus inuentus fuisset Glaucus, Polyidus cum illo in domū quādam includi-

tar, ut illum vitæ restitueret: qui cum serpentem ad cadaver properantem

vidisset volens illum irritare ut ipse ab eo necaretur, forte serpentem inter-

fecit: cum sius draco ad mortuum serpentem accedens herbam quandam ac-

tulit, qua tacta serpens ille resurrexit. Hanc ipsam herbam capram Polyidus

Glauco imposuit, & ita in vicem reuocauit. coegit poteris Minos Polyidum

artem quoq. vaticinandi Glaucum docere, antequam in partiam suam Ag-

gos liberum dimitteret. fuit etiam Glaucus aliud Sisyphi filius, qui tū equeas

haberet, quæ carnibus humanis vescerentur, ab iisdem ipse in amore veris,

Venerisq. illimulis agitatiss. discerpens fuit, ut significauit VI. g. lib. 3. Georg.

Et mentem Venus ipsa dedit, quo tempore Glauci

Potnia des malis membra absumpere quideigz.

Id autem contigit non procul à Dirce fonte, Potniaque cluitate ut ait Strab.

lib. 9. fuit & Glaucus quidam Epicylis Spartanus virtutis ingenii exillima-

tione clarus. & Glaucus Chius primus omnium mortalium ferruminatione

excogitauit, artemque ferri coniungendi ut scripsit Herodotus in Clio. fuit

Ppp 2 alias.

alias Glaucus Caryatis, qui duas coronas vicit e Pythiis, Octonus et Ne-
meia & Isthmii reportauit, cui pater fuit Demylus a Glauco manno Dva-
orinudos ut z. Paul. in posterioribus Eliacis. at nunc ex his veritatem eli-
ciamus. fuit Glaucus vrinator peritisimus, quare a iunt hunc spectantibus
Anthedonius e porto enatus donec ex omnium prospectu sub aqua latens
in locum longinquum pervenerit, unde a nemine amplius videri posset:
ibi aliquot dies commoratus multis spectantibus ad certum diem natans in
portum rediit, cum diceret se tardi sub vndis degisse. Accedebat ad hoc
miraculum quoddam hyeme, cum nihil caperent pescatores, ad ciues suos quoq-

- 10** cunque illi pisces poposcissent, continuo apportabat, quos ille multum ante
in hunc usum reseruauerat. Deinde captus a quadam bellua marina cum
interiisset memoriz proditum est illum gustata quadam herba Deum ma-
rinum esse factum. alii dixerunt Glaucum vice perte sum se in mare precipi-
tasse: alii ob amorem Palmonis, qui cum non amplius visus fuerit a bel-
lia aliqua marina mortale correptus creditus est in Deorum marinorum nu-
menum recessisse. Verum quid habet admirabile haec fabula cur a poetis fa-
pientissimis hominibus celebraretur? aut quid hoc pertinet ad humanarum vi-
te institutionem? Significare per haec voluerunt antiqui nullam adeo de-
pressam & sordidam esse hominum conditionem, quam non Dei voluntas
20 extollere & illustrare facilime posset: cum nulla sit hominum conditio, quā
Deus respiciat sine probitate, cum is innocentiam & integritatem animi tan-
tum, at non aliud quidquam respiciat. Hanc cum diuiniendi artis peritum
finxerint, demonstrabant nauigandi peritum hominem futuras tempestates
multo ante praeuidere. at nunc de Nereo dicamus.

De Nereo & Nericidibus.

Cap. VI.

Nereus vero fuit Ponti, siue Oceanii & Tethyos filius creditus, ut his ait
Hesiodus in Theogon.

- 30** *reponit dñe dñe, qd dñe dñe dñe dñe dñe
Pipratorum natus. natus natus natus
Tenuis natus natus natus natus
Natus, dñe dñe dñe dñe dñe dñe dñe.*
- Nereus fatidicum, haud fallaceum, semine Ponti
Progenitum natus seniorem: dictus & inde est
ille senex. quod veridicus, blandusque; nec a qui
Oblitus nouit semper decernere iulta.
Nam etiam Apollodorus lib. 1. bibliotheca hos Ponti & non Tethyos, sed
Terræ filios connumeravit, Phorcum, Thaumantem, Nereum, Eurybeam,
40 Ceto, illum igitur & veridicum & vatem esse crediderunt, cu Troianas etiā
calamitates Paridi nuntiavit, ut ait Horatius lib. 1. Carminum in his;
*Pastor cum traheret per freta pupibus
Idax Helenam perfidus hospitam,
Ingrato celeres obruit ocio
Ventos, ut caneret sera
Nereus fata, mala ducis aui domum
Quam multo repetet Grecia milite,
Conjurata tuas rumpere nuptias,*

Et